

[Axel Dam.]

paa et senere, givet Tidspunkt vil finde en Udsendelse Sted om det samme Emne set fra et andet Synspunkt. Der er intet, der i den Grad kan udvikle Folks Dømmekraft som det, at de stilles overfor modsatte Opfattelser af den samme Sag.

Hvis en Forening til Trods for, at den har en saadan ansvarlig Redaktør, skulde begaa noget retsstridigt, bringe landsskadelige eller uæstetiske Udtalelser, tillægges der Ministeren Ret til for kortere eller længere Tid at fratage den paagældende Forening Retten til Udsendelse. Men vi mener rigtignok, at Ministerens Afslag eller Vægning bør være ledsaget af en Begrundelse, saa at man kan se, hvorfor det er blevet forment denne Forening at udsende.

Der kunde være forskellige andre Ting, som vi ikke har turdet røre ved i vort Lovforslag, Forholdet med Hensyn til Licensbetalingen og lignende. Vi er ikke ganske vis paa, at det er berettiget at kræve Penge af Folk, fordi de har et saadant Apparat, hvori de kan optage, hvad der svæver ude i Luften. Vi har ingen Afgift paa Kikkertør, man har Lov til at staa i Afstand og kige paa Fyrværkeriet i Tivoli og lignende. Det kan være, at vi kræver Folk for Penge til Udsendelse af dansk Radiofonistof, der aldeles ingen Interesse har for dette, idet de kun har deres Apparat for Radiomeddelelser fra Udlandet; i saa Fald virker de danske Udsendelser nærmest forstyrrende. Vi har dog slet ikke turdet komme ind paa dette Spørgsmaal, der heller ikke er af saa forfærdelig stor Betydning for Lytterne, da Licensafgiften ikke er særlig stor. Det, vi ønsker at fastslaa, er det principielle, at Kulturen fødes altid gennem det private Initiativ, og at vi ikke ønsker at være under Statens Formynderskab med Hensyn til, hvad vi maa faa at høre eller ikke maa faa at høre. Der har jo været Tilfælde, der har vakt stærk Kritik overfor den hidtidige Ordning af Radiofonien.

Jeg tror og haaber, at mange her i Tinget vil sympatisere med os i disse principielle Synspunkter, selv om de skulde have forskelligt at indvende mod Lovforslagets Udformning. Vi er jo ikke rutinerede Lovgivere, som er vant til at forme Tingene i Paragraffer. Men vi ønsker, som sagt, at slaa til Lyd for de Principper, som vi har søgt at give Udtryk i disse Paragraffer, og vi anmoder derfor om, at den Kritik, der maa blive rettet mod Lovforslaget, maa være saglig og velvillig, saaledes at der kan komme en god Lov ud af det, selv om den ikke skulde blive nøjagtig saaledes, som vi har

foreslaaet den, idet det Forslag til en saadan Lov, vi her har stillet, selvfølgelig kun er at opfatte som et Forhandlingsgrundlag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Den Radiospredningslov, der nu er gældende, er vedtaget i 1926, og der staaar i denne Lov, at den skal forelægges til Revision i Rigsdagssamlingen 1930—31. Jeg vil paa Forhaand mene, at det vil være rigtigt at udsætte Revisionen af denne Lov til den Tid, for at vi kan faa saa mange Erfaringer som vel muligt til Brug ved denne Revision. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at faa indført Forhold som dem, der foreslaas i det her af de ærede Medlemmer Hr. Axel Dam og Hr. Willesen forelagte Lovforslag, vil jeg sige, at det kan ikke forenes med den Radiofoniledelse, vi har for Tiden, idet der jo ikke vil kunne blive nogen Tid til Raadighed for disse kulturelle Organisationer til Udsendelse, naar Radio-raadet skal varetage Lytternes Interesser, saaledes som det er det paalagt i den gældende Lov. For disse Organisationer, i hvert Fald for flere af dem, gælder det, at det er Foreninger, som kun tæller nogle faa Hundrede Medlemmer, og som derfor ikke kan have Krav paa at beslaglægge Radiofonistationerne i nogen særlig Grad. Spørgsmaalet har i sin Tid — jeg tror, det var i Forfjor — været drøftet med Finansudvalget, og det Standpunkt, som hævdes gennem Loven, vandt den Gang Tilslutning i Finansudvalget, saa vidt jeg husker fra alle Sider. Spørgsmaalet kunde saa være, om man kunde gaa til at bygge en ny Radiostation og overlade Driften af en af de nuværende til disse Organisationer. Men med Hensyn hertil er Forholdet jo det, at dette for Tiden i hvert Fald synes at være uigennemførligt allerede af den Grund, at det neppe vil være muligt at fremskaffe en forstyrrelsesfri Bølgelængde for en saadan Station. Saaledes som hele Spørgsmaalet om Bølgelængderne ligger i Øjeblikket, tror jeg, det vil være meget betænkeligt at gaa ind i Forhandlinger derom, og jeg kan i hvert Fald ikke indse, at der er nogen Mulighed for at gaa til Opførelsen af en ny Radiostation for Tiden. Her maa vi afvente Forholdenes Udvikling og de Konferencer, der skal holdes i Aar om dette Spørgsmaal.

Jeg mener altsaa ikke, at der kan være en saadan almindelig Interesse knyttet til de kulturelle Organisationer, paa hvis Vegne Lovforslaget i Virkeligheden er fremsat, at de kan gøre Krav paa noget ganske særligt; de maa føjes ind under den Ordning, vi har for Tiden. Jeg vil her gerne gøre opmærksom